

bolovni glasnik«, koji se nije mogao održati. U Sarajevu je osnovan »Ribarski list«, a u Zagrebu »Ribarski vjesnik«. Sarajevski »Ribarski list« se je vrlo lijepo počeo razvijati pa ga je tada i Ministarstvo poljoprivrede imenovalo svojim poluslužbenim organom u želji da ga i time pomogne. Ovi listovi, kao i društva, kao njihovi izdavači su stekla u tom pogledu velike zasluge, jer su radila u najtežim prilikama, koje nam već danas izgledaju zakopanima u prošlosti, a sigurno će — nadajmo se — doskora biti posve zaboravljena i postati samo materijalom za historičara razvoja našeg ribarstva.

U krilu tih društava nikla je mnoga dobra ideja i izvršeno je mnogo korisnog

posla. Poželjno je, da se u okviru novog zakona o slatkovodnom ribarstvu sportsko ribarstvo još jače razvije i možda je opravdano očekivanje nekih, da upravo sada mogu sportska ribarska društva, kada je organizacija cjelokupnog ribarstva provedena i kada je podjela rada i djelokruga kako vlasti tako i ribara zakonom izvršena, postići najveći zamah u napretku, jer i prirodni preduslovi pogoduju tome.

Športsko ribarstvo na moru također se je organizovalo pa i od te akcije očekuju se vidljivi rezultati korisni za zaštitu riba i za razvoj ribarskog turizma na moru. Osnovano je Udruženje jadranskih sportskih ribara sa sjedištem u Splitu.

R a z n o

PRVI KONGRES SLATKOVODNOG RIBARSKOG ZADRUGARSTVA U NOVOM SADU.

Središnji Savez slatkovodnih ribarskih zadruga i organizacija u Novom Sadu priredio je prilikom donošenja novog ribarskog zakona kongres slatkovodnih ribarskih zadruga i organizacija u našoj državi dne 3. oktobra 1937 g. Pozivu su se odazvale ribarske organizacije, delegati banovina i mnogobrojni prijatelji ribarstva, osobito bilo je zastupnika Dravske, Savske, Drinske, Moravske banovine kao i delegati sviju ribarskih zadruga i organizacija Dunavske banovine i grada Beograda. Zastupano je bilo dalje Ministarstvo poljoprivrede preko svog načelnika g. Cvijanovića i referenta g. Dr. Mužinića, Ministarstvo finansija putem zastupnika Ministra direktora Dunavske finansijske direkcije u Novom Sadu g. Bugarskog, Ministarstvo trgovine i industrije preko svog delegata g. Dr. Mihajlovića, Trgovačko-industrijska i zanatska Komora Novi Sad preko generalnog sekretara g. Dr. Stanića, konačno Savezi zemljoradničkih zadruga u Novom Sadu, Novosadska opština preko svog gradskog zastupnika g. Vujića, te konačno još pretstavnici naše štampe.

Pretsjednik Saveza g. Ing. Žakić pozdravlja prisutne otvarajući kongres, te čita brzojave upućene na Njegovo Veličanstvo Kralja Petra II, Njeg. Kralj. Visočanstvo Kneza Namesnika Pavla, na namesnika g. Dr. Perovića i g. Dr. Stanko-

vića, na pretsednika vlade g. Dr. Stojadinovića, i na resornog Ministra g. Stankovića. Nakon toga je izabrano časnštvo pod pretsedništvom g. Prof. Siniše Stankovića.

Gosp. Ministar Poljoprivrede g. Stanković Svetozar, iznenada je posetio kongres i bio je burno pozdravljen od prisutnih ribara i delegata. On je u dužem govoru upozorio naše ribare na važnost novog ribarskog zakona koji je sada donesen i koji će svakako u budućnosti doneti zaželjene uspehe za unapređivanje ribarstva. Prilikom izrade tog zakona iskorišćena su sva iskustva u našoj državi i u inostranstvu. Gospodin Ministar je istaknuo između ostalog da, ako bi se tu ili tamo našlo nešto što bi moglo biti škodljivo po ribarstvo, da je to moguće ispraviti. Konačno pozeleo je kongresu uspešan rad.

Referenti su bili slijedeći:

1) Prof. dr. Siniša Stanković: Ribolov u našim tekućim vodama.

2) Zdravko Taler: Sportsko ribarstvo.

3) Prof. Mirko Čunko: Novi ribarski zakon.

4) Mihajlo Ristić: Konzerviranje slatkovodnih riba sa obzirom na produktivitet naših voda.

5) Ing. Ivo Jelačin: Ribarstvo i vodno onečišćenje.

6) Zdravko Taler: O rakolovu i prometu rakova.

7) Alfred Čebular: O ribarskom zadrugarstvu.

Nakon održanja pomenutih referata razvila se svestrana i temeljita diskusija na-

kon koje je kongres doneo sledeću rezoluciju:

1. Kongres slatkovodnih ribara izriče Kr. vladi svoju zahvalnost na novom ribarskom zakonu za koji se nadamo da će biti od neocenjive koristi za napredak slatkovodnog ribarstva.

2. Pošto su pravilnici sastavni deo zakona i unekoliko za uređenje ribarstva važniji i od samog zakona, kongres moli Kr. banske uprave da se odmah pristupi izradi tih pravilnika, i pri tom da se oslanja na mišljenje praktičnih ribara odnosno savetodavnog odbora u koji treba i oni da uđu.

3. Kongres apeluje na Kr. Vladu da u duhu odredaba novog ribarskog zakona izade do krajnjih granica u susret ribarima i ribarskoj privredi maksimalnim sniženjem transportnih taksa za prevoz ribe i ribljih proizvoda a osobito one ribe koja se upotrebljava kao hrana.

4. Pre izdavanja koncesije industrijskim preduzećima za iskorišćavanje voda kao i ispuštavanje zagadenih voda i otpadnih sastojaka u ribolovne vode neophodno je potrebno u prvom redu uzeti u obzir mišljenje ribarskog stručnjaka biologa koji će dati svoje meritorno mišljenje dali su predviđene mere osiguranja dovoljne.

5. Za jači razvoj rakolova i racionalnijeg iskorišćavanja rakolovnih voda, a isto tako za uspješnije plasiranje ulova neophodno je potrebno posvetiti rakolovu najozbiljniju pažnju i zaštititi rakove, a osobito treba dati pogodnosti za transport rakova željeznicom i poštom.

6. Da vlasti koje imaju pravo kontrole po novom zakonu najenergičnije istupaju protiv nelegalnih ribara.

7. Kongres želi i preporučuje svima složan rad ribarskih privrednih organizacija

sa sportskim ribarskim udruženjima u interesu jačeg unapređivanja ribarstva.

8. Moli se Ministarstvo poljoprivrede da putem svojih organa potpomaže osnivanje i razvoj ribarskih organizacija.

9. Moli se Ministarstvo šuma i rudnika odnosno Ministarstvo poljoprivrede da se ribarima iz Apatina i okolice ostvari mogućnost uzimanja pod zakup državnih voda koje sada pripadaju Ministarstvu šuma i rudnika, a eventualno i one vode koje sada država iskorišćuje u svojoj režiji.

MALE ŠTUKI ZA PORIBLJAVANJE.

Zadruga za uzgoj i zaštitu riba u Savskoj banovini s o. j. u Zagrebu, Medveščak br. 49/II. desno, ima u zakupu rijeku Gacku sa jezerima i pritocima. Prema ugovoru dužna je Zadruga istrijebljavati iz te vode štuku, a umnažati pastrvu. U tu svrhu ima Zadruga odobrenje da može gustim mrežama i drugim sredstvima loviti štuke bez obzira na uredbom propisanu najmanju mjeru od 25 cm. Veće štuke upotrebljavaju se za potrošnju, a manje se mogu upotrijebiti za poribljavanje drugih voda u kojima štuka ne smeta racionalnom ribarstvu, kao u rijeci Gackoj s jezerima i pritocima. Zadruga je u mogućnosti da interesentima dobavi manje ili veće količine štukica u dvije klase i to do cca 15 cm dužine i od 15 do 25 cm dužine. Po želji mogu se dobiti i štuke preko 25 cm dužine, sve u živom stanju. Štukice se mogu vrlo dobro upotrebljavati za poribljavanje rukava potoka i rijeka, za bare i jezera, za ribnjake i poluribnjake, kao i za svaku vodu, u kojoj zakupnici ili vlasnici žele držati štuke. Interesenti mogu sve potrebne podatke, kao i cijenu, doznati kod zadruge na gore označenoj adresi, pismeno.

Ribarske knjige i časopisi

Dr. Slavko Mužinić: Gajenje šarana u malim ribnjacima. Beograd, 1936.

U sjevernim predjelima naše države, osobito u Savskoj banovini, imade više velikih ribogojilišta za uzgoj šarana. Ta su ribogojilišta ponajviše u sklopu velikih posjeda, koja su se nalazila u tim predjelima. Izgradnjom velikih ribnjaka nastojali su veleposjednici da korisno upotrebe jedan dio svojeg zemljišta za gajenje šar-

rana i da iskoriste jedan dio suviška svojeg kukuruza za hranu šarana u svojim ribnjacima. Budući da su prirodni uslovi za produkciju u našim ribnjacima vrlo povoljni, a umjetna hrana za šarane vrlo jeftina, to je produktivnost naših ribnjaka vrlo velika. Poradi toga je gajenje šarana, specijalno na području Savske banovine postalo vrlo važna grana narodne privrede. Sva naša ribnjačarstva proizvode oko 2,500.000 kg šarana godišnje.